

Solitudine

Nicu Hăloiu

Solitudine

...

De ce-s urme pe zăpadă
Sus pe munte, în pădure?
S-a celui ce-a ales să şadă
Pustiul din el să-şi îndure!

...

Prin zăpadă de-abia-şi trage
Trupul gârbov şi obosit
Se duce-n taină să se roage,
Din zori până-n asfinţit!

...

Că-i bolnav şi e flămând
Îndură şi nici nu-i pasă.
Îl întăreşte doar un gând,
Că în curând, va fi acasă!

...

De mult de lume a fugit,
Ce să facă-n lumea mare
Unde sufletu-i smerit
Era ca-ntr-o închisoare?

...

Aici, nu i se pare greu
Singur pe munte în pădure,
Ştie că bunul Dumnezeu,
Îl ajută să îndure!

...

Deşi nu poartă haină groasă
Nici nu simte că e ger,
Că în curând va fi acasă,
Cu Dumnezeu, acolo-n cer!

...

Cu greu păşeşte prin zăpadă,
Trupul bolnav de-abia şi-l trage,
Se duce într-un loc să şadă
Şi fierbinte să se roage!

...

Pe munte, în pădure sus
Singurătatea-i pare dulce
Gândind că pentru el, Iisus
A pătimit moartea pe cruce!

...

E fericit, că în curând,

POEZII ONLINE

La începutul primăverii,
Va simți-n trupul plătând,
Lumina sfântă-a Învierii!